

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. april 2011
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2010-702-0142
Dok.: LWM40095

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 15 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) (L 136), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 29. marts 2011.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 15 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) (L 136):

”Ministeren bedes kommentere de af Elmer og Partnere som bilag 4 vedlagte beregningseksempler, hvor lovforslagets regler er anvendt på de 5 domme, som Justitsministeriet omtaler i bemærkningerne til lovforslaget, og herunder oplyse og begrundede, hvad der skulle kunne forhindre, at Arbejdsskadestyrelsen ved den foreslåede ”retrospektive vurdering” skulle kunne vurdere at skæringstidspunktet i

- sagen U 2008 1386 H (som udtalt af retschefen i Arbejdsskadestyrelsen) kunne have været i maj eller juni 2004 og dermed mere end 1½ år før ved dommen bestemt?
- sagen U 2008 2601 H kunne have været ved indstillingen til fleksjob og dermed mere end ½ år før ved dommen bestemt?
- sagen U 2009 138 H kunne have været i marts eller forsommeren 2004 og dermed omkring ½ år før ved dommen bestemt?
- sagen U 2010 1797 Ø kunne have været i december 2004 som påstået af forsikringsselskabet og dermed 4 år før ved dommen bestemt?
- sagen U 2010 2771 kunne have været tidspunktet hvor skadelidte blev indstillet til fleksjob og dermed endnu tidligere end forsikringsselskabet havde anerkendt?”

Svar:

Der henvises til pkt. 3 og 4 i Justitsministeriets besvarelse af 7. april 2011 af spørgsmål nr. 2 vedrørende lovforslaget.

Som det fremgår heraf, er forudsætningen, som ligger til grund for ”værste fald”-beregningerne i de omtalte sager – om, at det fremover for at bringe en udbetaling af en erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til ophør vil være tilstrækkeligt, at skadevolder eller dennes forsikringsselskab skønner, at skadelidtes erhvervsevnetab bliver på *mindst* 15 pct. – ikke korrekt.

Som det endvidere fremgår, har jeg besluttet at fremsætte et ændringsforslag til lovforslaget, som vil betyde, at reglerne om adgang til modregning og tilbagebetaling udgår af lovforslaget. Grundlaget for de såkaldte ”bedste fald”-beregninger er derfor ikke længere til stede.